

Műcsarnok

Az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat hivatalos értesítője

Andrássy Tivadar gróf emlékezete.

Nagyszabású kegyeletes ünnepély keretében áldozott a Társulat néhai elnöke: *Andrássy Tivadar* gróf emlékének, május 13-án a Műcsarnokban, aki nemcsak a Társulat, de az egész magyar képzőművészet fejlesztése körül heradhatatlan érdemeket szerzett.

A Társulat választmánya nyomban a gróf halálakor elhatározta, hogy az érdemes elnök arcképét megfestteti s hogy festményeiből kiállítás rendez a Műcsarnokban. Az arckép elkészítésére *Bencsúr* Gyula mestert kérték fel, aki azzal még tavaly elkészült; de leleplezését különböző okok miatt mostanig el kellett halasztani. A leleplezési ünnepély előkészítésére és a kiállítás rendezésére szűkebb bizottságot küldöttek ki, amelynek tagjai voltak: *Forster* Gyula báró társulati alelnök, *Edelsheim-Gyulai* Lipót gróf, *Kriesch* Aladár és *Burger* Lajos festőművészek. A kiállítást, amely mintegy száz festményt számlált, a kiállítási palota balszárnyában levő három nagy teremben rendezték el s a rendezés munkájában részt vett az urakkal a gróf özvegye is.

A leleplezésen és a kiállítás megnyitásán ott volt az egész hivatalos Magyarország: a kormány tagjai, az országgyűlés mindkét házának képviselői, a tudomány, művészet, irodalom s a társadalom minden rétegeinek kiválóságai. A leleplezés idejét déli tizenkét órára tűzték ki, a termék azonban már jóval korábban megteltek az előkelő, diszes közönséggel.

Kevéssel dél előtt megérkeztek a kormány tagjai: *Wekerle* Sándor miniszterelnök, *Apponyi* Albert gróf kultuszminiszter, aki nejével jött el, *Kossuth* Ferenc kereskedelmi és *Darányi* Ignác földmívelési miniszterek. A Társulat részéről az előcsarnokban *Forster* Gyula báró alelnök, *Benkő* Kálmán igazgató, *Zala* György helyettes igazgató és *Ambrozovics* Dezső dr. titkár, az *Andrássy*-kiállítás szűkebb rendezősége részéről pedig *Edelsheim-Gyulai* Lipót gróf elnök, *Kriesch* Aladár és *Burger* Lajos festőművészek fogadták őket. Az üdvözlés után nyomban bevonultak a szoborcarnokba és elfoglalták helyeiket. Utánok bejöttek az *Andrássy*-család és a rokonság tagjai is, akik közül jelen voltak: özvegy

Andrássy Tivadarné grófné a gyermekeivel, *Andrássy* Gyula gróf belügyminiszter, *Batthyány* Lajos gróf és neje *Andrássy* Ilona grófnő, özvegy *Andrássy* Aladárné grófné, *Hadik* Béla gróf, *Odescalchi* Géza herceg és felesége, *Karácsonyi* Jenő gróf és felesége, özvegy *Széchenyi* Imréné grófné, özvegy *Pejacsevich* Márkusné grófné és leányai, *Széchenyi* Béla gróf koronaőr, *Zichy* Béla gróf és felesége, *Zichy-Meskó* Jakab gróf és felesége, *Hadik-Barkóczy* Endre gróf, az Iparművészeti Társulat elnöke és felesége, *Dessewffy* Emil gróf és felesége.

A többi előkelőség soraiban ott voltak:

Dessewffy Aurél gróf a főrendiház és *Justh* Gyula a képviselőház elnökei, továbbá *Windischgrätz* Lajos herceg, *Nákó* Sándor gróf fumei kormányzó, *Apponyi* Lajos gróf udvarnagy és felesége, *Wlassics* Gyula, a közigazgatási bíróság elnöke és felesége, *Gromon* Dezső báró és *Zsilinszky* Mihály titkos tanácsosok, *Bolgár* Ferenc és *Molnár* Viktor államtitkárok, *Náday* Lajos, a képviselőház alelnöke, *Rákosi* Jenő és leánya, *Bencsúr* Gyula és felesége, *Harkányi* Frigyes báró, *Dóczy* Lajos báró, *Heinrich* Gusztáv, a Tudományos Akadémia főtítkára, *Ábrányi* Kornél, a miniszterelnöki sajtóiroda főnöke és felesége, *Fülepp* Kálmán főpolgármester, *Palavicini* Ede és György örgrófok, *Wodiáner* Albert báró, *Moskovitz* Geyza, *Rohonczy* Lőrinc, K. *Lippich* Elek, a művészeti ügyosztály főnöke, *Kammerer* Ernő, a Szépművészeti, *Radicsics* Jenő, az Iparművészeti és *Szalay* Imre, a Nemzeti Múzeum igazgatója, *Térey* Gábor dr. osztályigazgató, *Várday* Szilárd a mintarajziskola, *Ernst* Lajos a Nemzeti Szalon igazgatója, *Bárczy* István polgármester, K. *Jónás* Ödön műegyetemi rektor, *Jekelfalussy* Zoltán kamarás, *Szmrecsányi* Miklós, *Németh* Károly, *Horváth* Emil és *Ottlik* Iván miniszteri tanácsosok, *Mikszáth* Kálmán, *Thorotzkay* Miklós gróf, *Nagy* Emil, *Barabás* Béla, *Sztáray* Sándor gróf, *László* Mihály, *Zichy* János gróf, *Zichy* Béla gróf, *Teleki* Tibor gróf, *Gratz* Gusztáv, *Moskovics* Iván, *Bernáth* István, *Markhot* Aladár, *Hoitsy* Pál, *Vécsey* László báró, *Szereday* Aladár, *Emödy* József és *Semsey* László országgyűlési képviselők, *Fáy* Gyula, *Bánffy* Miklós gróf és *Vass* Béla főispánok, *Márkus* Miksa főszerkesztő, *Lyka* Károly, *Bársony* István, *Zilahy* Simon, *Majszky* Pál dr. és még igen sokan.

Az arckép a bejáróval szemben fölállított emelvényen festő-állványra volt elhelyezve délszaki virágok között. Az emelvényen foglaltak helyet a Társulat vezetőségének tagjai, előtte balról ültek az Andrassy-család és rokonság tagjai, jobbról pedig a többi vendégek. Az ünnepélyt *Forster* Gyula báró nyitotta meg a következő beszéddel:

Társulatunk mai ülése egyrészt az emlékezet és a kegyelet, másrészt a művészet ünnepe. Az emlékezet, mert magunk elé idézzük Andrassy Tivadar grófnak, annak a nemes férfúnak alakját, kit a Mindenható mindannyiunk fájdmárára az élet harcaiból akkor, midőn a férfira legnagyobb szükség van, szólította magához. Keserűség, ha nem is szomorúság nélkül vagyunk kénytelenek belenyugodni abba, hogy az, aki élete legmagasabb feladatait betöltve, emberi létünk határait elérte, az örök élet halhatatlanságába vonuljon át. Betöltötte rendeltetését és az ür ellenére, amelyet közöttünk, a gyász ellenére, amelyet szívünkben hagy, megnyugszunk az isteni végzésben. A százados tölgy összeraskadhat a hosszú évek súlya alatt, már egész nemzedéknek nyújtott árnyékot. Am annál nagyobb keservünk és fájdmunk azért, kit a Mindenható általunk fel nem fogható rendelkezése akkor szólít el élete pályájáról, s a vihar mint a fiatal fát akkor törli le, midőn az, élet-erőtől duzzadva hajtja ki fejlődésének és alkotó tehetségének legnemesebb ágait.

Mai ülésünk ezenfelül a hálás kegyeleté. Mert szívünk mélyéből fakadó köszönettel és hálával adózunk Andrassy Tivadar grófnak, ki Társulatunk elnöke volt és aki az alatt a 15 év alatt, mely időn át annak élén állott, összeforrott, egygyé vált Társulatunkkal, ennek a magyar művészet kifejtésére irányuló nemes, magasztos feladataival és viszont Társulatunk a szeretet és ragaszkodás legforróbb érzelmeivel csatlakozott hozzá és állott vezetése alá, mert ő Társulatunknak nemcsak elnöke, hanem mint művész, maga is művésztárgya volt és ekként az érzelmek és felfogások oly közössége állott elő, mely a kölcsönös megértésre vezetett és így a művészek öt nemcsak elnöknek, nemcsak a nemes eszméktől vezetett műszerető főúrnak, hanem egyszersmind a művészetben lelkes munkatársuknak is tekintették.

A mai ülésünk ekként a művészetnek is ünnepe, mert midőn leleplezzük a mi feledhetetlen elnökünknek Benczúr mestertől festett arcképét, az ő műveit is kiállítjuk, melyeket az ő mélyen tisztelt családja engedett át, melynek itt megjelent tagjai előtt forró hálánkat fejezzük ki.

Az Andrassyak neve örök betűkkel van írva Társulatunk és az egész magyar művészet történetének könyvében is.

Társulatunknak a végleges megalakítás után einöke Andrassy Gyula gróf volt, aki elnöki tisztét 1863-tól kezdve mindaddig vitte, míg a király és a nemzet bizalma őt az ország vezetésének élére nem állította.

Andrassy Tivadar gróf tizenöt éven át volt elnöke Társulatunknak, melynek élére az ő szomorú elhunytá után a közbizalom Andrassy Gyula gróftól állította.

És ez természetes. A nagynevű francia történetíró, Thierry, mondja: „la branche principale de la porterité d'Attila, le nation magyare sient noblement sa place dans le société européenne“. Attila utódainak főága a magyar nemzet méltón tölti be helyét az európai társadalomban és ennek magyarázata az, hogy a magyar ez ősi kiváló tulajdonságát összhangba hozni és egyesíteni képes azokkal a tulajdonságokkal és követelményekkel, melyeket az európai társadalom megkíván. És nem volt család, mely ősi jellegét jobban megőrizte volna és nem volt férfi, ki a magyar kitünő tulajdonságait jobban tudta volna egyesíteni a nyugati népek tehetségeivel, mint az Andrassy család és abban Andrassy Gyula gróf, kit nemzetünk első ezeréves történetének alkonyán a Mindenható mint lángoszlopot állított nemzete elé, hogy átvezesse az új ezredév történetébe, melyben a művelődés, a tudomány, a művészet hatalma által biztosíthatja állami létalapjait.

Ebből a családból származott, ennek a férfúnak a fia volt *Andrassy* Tivadar gróf, a mi szeretett elnökünk. Adja a Mindenható, hogy ennek az atyának szelleme és kitünő tulajdonságai, ki már mint gondviselésszerű férfiú költözött be a magyar nemzeti történet dicsőségeinek pantheonjába, áradjanak szét az egész országban; adja az Ég, hogy az ő fiainak, itt a Társulatunk elnökségében és utódainak a magyar művelődés és művészet iránt való lángoló szeretete hassa át valamennyiünk kébelét, mert akkor minden művelődési intézményünk egy-egy védővéra lesz nemzetünknek, hatalmas tényezője fejlődésünknek s megerősödésünknek és bizalommal és megnyugvással fordíthatjuk tekintetünket az új ezredév története felé.

Az elnök beszéde után, melyet nagy tetszéssel fogadtak, *Kriesch* Aladár festőtanár az alábbi emlékbeszédet tartotta:

— Mindannyiunkat ma egy nagy, közös érzés vezérelt ide: megülni emlékét egy férfúnak.

nak, megülni emlékét Andrassy Tivadar grófnak, hogy egyrészt nyilvánvalóvá tessük szívünknek olthatatlan, iránta való háláját és szeretetét, másrésztől visszaidézvén lelkünkbe viselt dolgait, cselekedeteit, jellemét, hogy azokból magunkra nézve példát formáljunk, erőt merítsünk.

Már maga ez a nagy, mindnyájunkat összekapcsoló érzés, mely az ő lelkére való emlékezésnek nyomán kél a mi lelkünkben, gazdag ajándékot, kincset jelent. Mert az emberiség nagy, mindenkit átható közös érzéseiből fakadnak egyedül a nagy cselekedetek. A kimagasló egyén az emberek ezreinek és millióinak szószólója csupán.

Szeretjük mégis nagyjainkat a közös eszmék, közös érzések szimbolumának állítani oda — árnyékukban megpihenni s ujult erővel indulni aztán az élet fáradsággal teljes útjára.

Ezeket cselekedjük mi itt a mai napon is.

Minden egyénnek megvan a maga törvényt szabta szférája, amelyben jelen életében előtűnik megjelenik. Bármelyik embertársunkra eszmélvén, úgy érezzük, hogy hol le kell kissé bocsátkoznunk, hol pedig feljebb szállanunk.

Az Andrassy Tivadar gróf lelkére való emlékezés elragad bennünket magával olyan szférákba, ahová nem hallatszik többé a kicsinyes személyeskedő élet tülekedése s zszibongó zaja, — nem az ellenfeleket kereső politika pogány csatakiáltása, — az ő mindeneket megszentelő munkálkodásának égi zsolozsmája hangzik.

Az ő lelke abban az áldáshozó szférában mozgott, melynek emberi szimbolumául mi e hazában Széchenyi István grófot ismerjük.

Nem a politika, hanem a kultúra harcosa volt. Vannak, akik nem tudnak egyebet s vannak, akik nem mernek egyebet a politikánál.

Ő pedig egyike volt ama keveseknek, aki tudott is, mert is a magyar kulturának élni.

Az ő nagy horizontokat átfogó lelke belátta, hogy nekünk itt mindenekelőtt kulturára van szükségünk. Teljesen tisztában volt azzal, hogy a politika egy nemzet életének csak kereteit állapítja meg, építi ki, hogy a keretek tartalmát a népélet lényegét egyes-egyedül a kultúra adja meg — s ezért lelkének teljes erejével erős, megdönthetetlen meggyőződéssel a magyar kultúra harcossai közé állott, annak lobogóját hordozta előre.

Mindenütt ott volt, ahol magyar kulturáról volt szó: finom kicsiszolt lelke azonban mégis leginkább a kultúra legnemesebb virága, a művészet felé hajolt.

Ebben — a minden kis formában is az isteni nagy lényeket megsejtő és visszatükröző tisztultabb mélységű régióban érezte ő magát igazán otthon, — azért minden kicsinyes elfogultságtól menten méltányolni és megbecsülni tudott minden művészi irányt és törekvést, a leg-heterogensebb egyéniségeket is, ha csak megérezte bennünk azt a pusztán az alkotásért s alkotásban élő, feltétlen őszinteséget, amely egyedüli próbaeszköze minden művészetnek.

Ezt a művészetet kereste, ápolta, buzdította ő minden formájában és megnyilatkozásában. Pártolta, tettel, támogatta tanácscsal.

S ezért volt az ő élete minden mozzanatában olyan termékenyítő hatása hazánk e művészi kulturájára, akár a mindeneket éltető napé, az áldásszóró erőé.

Mindenütt szaporább, frisebb, bujább művészet kell — az emberek ifjabbaknak, erősebbeknek érezték magukat újabb, nagyobb, szebb művészi feladatok megoldására.

Lelkének ez az ő termékenyítő ereje sugárzik még most is vissza belőlünk, mikor róla emlékezünk.

És mindezek után még egy, valósággal feltüzelő lobogó érzés vesz rajtunk erőt, áhitat és mély megilletődés fog el, ha reá — a kollegára, a művészre gondolunk, — ha lelki szemünk előtt felvonulnak a vásznak, amelyeknek egyiket-másikat a legcsöndesebb kijelentéssel, a „mesteri“ jelzővel lehet illetnünk.

E vásznak örömteljes tanubizonyságai az ő lelke fölöslegének. S mert mindig olyankor készültek, mikor a lélek kincseit magába rejteni már többé nem volt képes — elementáris megnyilatkozásuk erejével hatnak.

A szín átérzésében oly erős, hogy a komplementair színek legnagyobb kontrasztjait is a leggazdagabb harmóniába tudja olvasztani.

E mellett a szín uralma sohasem esik a valóörök rovására. S végül mindazt, amit mondani akar, azzal a bátorsággal, azzal a férfias erővel fejezi ki, amely nem azért mer, mert mint a dilettáns, nem is ismeri a nehézségeket, melyekkel meg kell küzdenie, hanem mert az érzések is, amelyek őt munkája közben vezetik, épp oly erősek, bátrak, férfiasak és mélyek, s így szuverénül kényszerítik a szemet és a kezet az őket való követésre.

Közte és a természet között nincsen közvetítőre szükség. Ő, aki életében annyi idegen mesterművet látott, ha ecsetet vesz kezébe, egyszerűen beteszi maga után az ajtót. Nincs

többé akadémia, nincsenek barbizoniak, nincsenek praerafaelisták.

Átlátszó kristályként bocsátja magába a természetet. Ezért érzi az ember képei előtt egyrészt a nagy s szándék nélkül való objektivitást, midőn témáját magához lelkébe bocsátja, másrésztől meg a lángoló érzést, szenvedélyt, melylyel azt művészi formába önteni törekszik. Ezért nincsen műveinek semmi dekadens melékízüik. Épek, egészségesek — csak modernek.

Ez éppen a rejtélye az ő művészetének. Látzólag semmit sem ad hozzá a természethez, de csak azért, mert szüzi lelke teljesen egybeolvad, összeforr a szüzi természettel s így emebben tulajdonképpen csak önmagát adja. És a természettel való nagy azonosság, az érzések és benyomások eme elementáris szüziessége kevés nagy tehetségnek adatott meg ilyen mértékben.

Ez teszi számunkra műveit oly felette becsekké és örömmel teljessé.

És ez kényszeríti ujjongó lelkünket arra a beismerésre, hogy mesterrel állunk szemközt — egyikével ama keveseknek, akiknek a művészet nem eszköz, nem is cél, hanem maga az élet, annak legszebb emberi megnyilatkozása.

Ime egy lélek, mely egy meggyötrött, szomjuhozó nemzetnek nyújtja a kultura italát, s amely legtitikosabb perceiben a saját maga megvigasztalására, mint istenadta nagy művész nyilatkozik meg.

Ez az ő élete.

Ügyefogyott kézzel rajzoltam néhány vonást ebből a nagy életből, próbáltam az önk sziveiben megszólaltatni azokat a hurokat, melyek az ő emlékeről beszélnek — fájdalmat keltve, de fölemelve vigasztalan lelkünket fájdalomainkban.

Siratjuk egyfelől kora elhunytát, mely erőt ad, másfelől mindig egy nagyszabású ész, jellem, egy gazdag élet példaadása.

S így nyujtsa nekünk azt az erőt az ő reá való emlékezés.

És most legalább a Benczúr mester alkotta képmásán idézzük ismét vissza őt ide miközénk.

Most lehullott a lepel a képről s a leleplezésel az ünnep első pontja befejeződött. Ezután a díszes társaság átvonult az Andrássy-kiállításba, amelyet *Apponyi* Albert gróf közoktatásügyi miniszter nyitott meg. A közönség a késő délutáni órákig gyönyörködött a szép festményekben, melyeknek a kiállítás egész tartama alatt mindig sok nézőjük volt.

Választmányi ülés 1907 március 7-ikén.

Jelen voltak: *Hauszmann* Alajos alelnök elnöklése mellett *Bálint* Zoltán, *Bárczy* István, *Benke* Gyula, *Benkő* Kálmán, *Berzeviczy* Albert, *Bruck* Miksa, *Forster* Gyula báró alelnök, *Füredi* Rikhard, *Hadik-Barkóczy* Endre gróf, *Kann* Gyula, *Kézdi-Kovács* László, *Knopp* Imre, *Lederer* Sándor, *Márk* Lajos, *Poll* Hugó, *Révai* Ödön, *Szítányi* Géza, *Szmrecsányi* Miklós és *Zala* György választmányi tagok. A jegyzőkönyvet *Ambrozovics* Dezső társulati titkár vezette.

A napirend előtt az elnök bemutatta özvegy *Hegedüs* Sándorné és *Zichy* Rafael gróf leveleit, amelyben a Társulatnak az őket ért gyász alkalmával kifejezett részvétét megköszönik. Majd az ülést megnyitván, a jegyzőkönyv hitelesítésére *Knopp* Imre és *Szítányi* Géza választmányi tagokat kérte föl.

Az igazgatóság jelentésének a fölolvása és tudomásul vétele után a választmány az igazgatóság javaslatára kimondotta, hogy ezentúl az állami aranyérmek pályabíróságának a megválasztására vonatkozó szavazást úgy kívánja megejteni, hogy kötelezi a művészeket, hogy a pályabíróság tagjaira műveik beküldésével egyidejűleg adják be szavazataikat, és ehhez a módhoz a vallás- és közoktatásügyi miniszter jóváhagyását is kikéri.

Az 1907. évi Pécsi Országos Kiállítás művészeti csoportja ügyében a választmány rövid eszmecsere után kimondotta, hogy a magyar művészetnek a kiállításon való részvételét kívánatosnak tartja, a kiállítás művészeti csoportjának a szervezésére és rendezésére készségesen vállalkozik, de mert a költségekre fedezete nincsen, megbizsa az igazgatóságot, hogy a szükséges fedezet iránt a vallás- és közoktatásügyi miniszternél a lépéseket sürgősen tegye meg.

A titkár előterjeszti az alapszabályok módosításának az előkészítésére a választmány által kiküldött albizottságnak a módosításra vonatkozó javaslatát, amely szerint a független jury intézménye már az ezévi közgyűlésen beilleszthetnék az alapszabályokba, a további módosításokra nézve pedig a választmány fölhatalmazást kérne a közgyűléstől az iránt, hogy a módosítással behatóan foglalkozzék és konkrét javaslatait a jövő évi közgyűlés elé terjesszesse. A javaslatot a választmány elfogadta.

Ezután a választmány a Munkácsy-szobor pályabíróságába a következő tagokat küldötte ki: *Benczúr* Gyula, *Bezerédy* Gyula, *Ferenczy* Károly, *Karlovszky* Bertalan, *Lechner* Ödön, *Stróbl* Alajos, *Szinyei-Merse* Pál, *K. Lippich* Elek és *Szmrecsányi* Miklós dr.

Az ezévi Tavasz Kiállításon kiosztásra kerülő társulati díj és Harkányi Frigyes báró-féle díj pályabíróságának a megválasztására beérkezendő szavazatok összeolvasására a választmány egy: *Bruck*

Miksa, *Kallós Ede*, *Füredi Rikhard* és *Révai Ödön* tagokból álló bizottságot küldött ki.

Hadik-Barkóczy Endre gróf javaslatára és *Szmrecsányi Miklós* dr. kiegészítő fölszólalása után a választmány kimondta, hogy az ezévi közgyűléstől fölhatalmazást fog kérni a tanácsteremnek olymódon leendő átalakítására, hogy a mostani tanácsterem helyén egy kisebb tanácskozási terem létesíttessék, azonkívül két szolgálakás és megfelelő számvevőségi helyiség is kihasználható legyen.

K. Lippich Elek választmányi tagnak *Poll* Hugó által tolmácsolt javaslatára a választmány utasítja az igazgatóságot, hogy a legközelebbi nemzetközi kiállítás ügyében már most lépjen érintkezésbe a vallás- és közoktatásiügyi minisztérium művészeti osztályának a vezetőjével.

Több tárgy nem lévén, az elnök az ülést fölszólatta.

Választmányi ülés 1907 április 9-ikén.

Jelen voltak: *Forster* Gyula báró alelnök elnöklése mellett *Hauszmann* Alajos alelnök, *Bálint* Zoltán, *Benke* Gyula, *Benkő* Kálmán, *Benczúr* Gyula, *Bruck* Miksa, *Dudits* Andor, *Berzeviczy* Albert, *Hadik-Barkóczy* Endre gróf, *Füredi Rikhard*, *Kann* Gyula, *Knopp* Imre, *Kohner* Adolf, *Kézdi-Kovács* László, *K. Lippich* Elek, *Márk* Lajos, *Poll* Hugó, *Révai* Ödön, *Szinyei-Merse* Pál, *Végh* Arthur, *Wagner* Géza dr., *Szmrecsányi* Miklós dr. és *Zala* György választmányi tagok, *Mészáros* Ferenc társulati számvevő. A jegyzőkönyvet *Ambrozovics* Dezső társulati titkár vezette.

Az elnök az ülést megnyitván, a jegyzőkönyv hitelesítésére *Révai* Ödön és *Knopp* Imre választmányi tagokat kérte föl.

Az igazgatóság jelentésének a tudomásulvétele után az igazgatóság javaslatára a választmány az 1906. évi zárószámadásokat elfogadja és a közgyűlésnek elfogadásra ajánlja.

Szmrecsányi Miklós fölszólalására a választmány kimondja, hogy a *Munkácsy*-szobor és a *Munkácsy*-síremlék ügyét egymástól különválasztja, és a síremlék költségeinek a megszerzésére akciót indít, s erre vonatkozólag az igazgatóságtól konkrét javaslatot kér.

Az 1907. évi költségeloirányzatot a választmány változatlanul elfogadta.

Ezután a választmány rövid eszmecsere után tudomásul vette az igazgatóságnak a felsőmagyarországi vándorkiállítás eredményéről előterjesztett jelentését, és az elszámolásra vonatkozólag úgy az igazgatóságnak, mint a kiállítás szervezőjének és intézőjének, *Balogh* Bertalannak, a fölmentvényt minden irányban megadta. Ezenkívül kimondta a választmány azt is, hogy a vándorkiállítások folytatását kívánatosnak tartja, a vállalkozás anyagi támogatásáért elsősorban a vallás- és közoktatásiügyi miniszterhez fordul, az igazgatóságot pedig

fölhatalmazza arra, hogy *Balogh* Bertalannal a kérdés állandó megoldása céljából tárgyalásokat kezdjen és konkrét javaslatot terjeszzen a választmány elé. Végül a választmány az ülésből kifolyólag őszinte és hálás köszönetet mondott *Balogh* Bertalannak a vándorkiállítás eszméjének a fölvetéseért és fényes diadalra juttatásáért.

A *Kossuth*- és a *Szabadságharc*-szobor pályabírószágába a választmány a Társulat részéről titkos szavazás útján *Benczúr* Gyula és *Szinyei-Merse* Pál választmányi tagokat küldötte ki.

Végül huszonnégy kiállító művésznek egy javaslata került tárgyalás alá, amelynek azt a részét, amely szerint a *Múcsarnok* rendes kiállításain csak olyan művek legyenek kiállíthatók, amelyek Budapesten máshol még kiállítva nem voltak, egyhangúlag, azt a részét pedig, amely szerint másutt kiállítva volt képek az illető művésznek a *Múcsarnok*-ban rendezendő kollektív kiállításán ismételtelen szerepelhessenek, szótöbbséggel elfogadta. Arra a pontra vonatkozólag, hogy a másutt rendezett kollektív kiállításokon szerepelt művek a *Múcsarnok* rendes kiállításain szerepelhessenek, s amelyet az igazgatóság elfogadásra nem ajánlott, többek fölszólalására az elnök szintén elrendelte a szavazást. A javaslat mellett is, ellen is egyformán 7—7 szavazat esvén, az elnök is szavazott, és azok javára döntött, akik a javaslatot elfogadták.

Több tárgy nem lévén, az elnök az ülést fölszólatta.

Választmányi ülés 1907 április 12-ikén.

Jelen voltak: *Forster* Gyula báró alelnök elnöklése mellett *Bálint* Zoltán, *Bárczy* István, *Benke* Gyula, *Benczúr* Gyula, *Benkő* Kálmán, *Bruck* Miksa, *Harkányi* Frigyes báró, *Poll* Hugó, *Kann* Gyula, *Kammerer* Ernő, *Kohner* Adolf, *Knopp* Imre, *Kézdi-Kovács* László és *Wagner* Géza dr. választmányi tagok. A jegyzőkönyvet *Ambrozovics* Dezső titkár vezette.

Az elnök az ülést megnyitván, a jegyzőkönyv hitelesítésére *Kammerer* Ernő és *Knopp* Imre választmányi tagokat kérte föl.

A titkár által fölolvasott és az ezévi közgyűlés elé terjesztendő választmányi jelentést a választmány elfogadta, és megállapította a közgyűlés napját és napirendjét.

Az igazgatóság amaz előterjesztését, amely szerint *Kohner* Adolf dr. 2000 koronával a Társulat pártfogó tagjai közé lépett, örömmel vette tudomásul.

Néhány kisebb jelentőségű ügy elintézése után *Knopp* Imre választmányi tag azt javasolta, hogy mondja ki a választmány, hogy a múlt ülésen hozott ama határozatát, amely szerint egyes művészek által rendezett kollektív kiállítások anyagából vett művek a Társulat rendes kiállításain ismét kiállíthatók, annyiban korlátozza, hogy a kollektív kiállít-

tás bezárása után csak két évvel állítható ki a Társulat rendes kiállításain, legfőljebb hat mű. A választmány kimondotta, hogy a kérdésben ezúttal nem kíván állást foglalni, hanem fölkéri az igazgatóságot, hogy a javaslatot véleményadás végett terjeszse a Társulat művészeti szakbizottságai elé, és egyúttal állapítsa meg a kollektív kiállítás fogalmát is, és javaslatát terjeszse a választmány elé.

Több tárgy nem lévén, az elnök az ülést föloszlatta.

Az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat évi rendes közgyűlése 1907. évi április hó 28-ikán.

Jelen volt *Forster* Gyula báró alelnök elnöklése mellett száz társulati tag. A jegyzőkönyvet *Ambrozovics* Dezső társulati titkár vezette.

Az elnök az ülést megnyitván, a szokásos formások után a jegyzőkönyv hitelesítésére *Grosz* Béla és *Kohner* Adolf dr., társulati tagokat kérte föl.

A napirend első pontja kancsán a közgyűlés mindenekelőtt kimondta, hogy a választmányi jelentést, mely minden tagnak előre megküldött, felolvasottnak kívánja tekinteni, azt minden megjegyzés nélkül elfogadja és tudomásul veszi, s a Műcsarnok tanácskozó termének az átalakítására a választmánynak a felhatalmazást megadja.

Előterjesztetvén az 1906. évi zárószámadás és a mérleg, felolvasatott a számvizsgáló bizottság jelentése, melyet a közgyűlés egyhangulag tudomásul vett és az igazgatóságnak, illetve a választmánynak a vagyonkezelésre vonatkozó felmentvényt megadta.

Előterjesztetvén az 1907. évi költségelőirányzat, azt a közgyűlés egy társulati tag rövid felszólalása után elfogadta.

A választmánynak az alapszabályok módosítására vonatkozó és nyomtatásban szintén minden társulati tagnak előre megküldött javaslatát egyhangulag elfogadta.

A választások megejtetvén, az elnök azok eredményét a következőkben hirdette ki:

A társulat alelnökévé a közgyűlés újabb három évre *Forster* Gyula bárót választotta meg. A választmány tagjaivá megválasztottak: Művészek: *Benczúr* Gyula, *Knopp* Imre, *Poll* Hugó, *Nádler* Róbert, *Hegedüs* László, *Füredi* Rikhard, *Kann* Gyula és *Bálint* Zoltán. Nem művészek: *Bárczy* István, *Forster* Gyula báró, *Lipthay* Kornél, *Lukács* Antal, *Révai* Ödön, *Szmrecsányi* Miklós, *Szüry* Dénes, *Szitányi*

Géza és az elhunyt *Hegedüs* Sándor helyére egy évi mandátummal *Szalay* Imre.

A folyó évi zárószámadások megvizsgálására a közgyűlés az elnök előterjesztésére egyhangulag: *Simon* Ignác, *Gyulányi* Béla és *Németh* Titusz rendes-, továbbá *Csuka* Alajos és *Marton* Alajos póttagokat küldte ki.

Több tárgy nem lévén, az elnök az ülést föloszlatta.

Választmányi ülés 1907 április 30-ikán

Jelen voltak: *Hauszmann* Alajos alelnök mellett *Bálint* Zoltán, *Benke* Gyula, *Both* Menyhért, *Bruck* Miksa, *Fesztty* Árpád, *Füredi* Rikhard, *Hadik-Barkóczy* Endre gróf, *Hegedüs* László, *Kammerer* Ernő, *Kann* Gyula, *Kallós* Ede, *Knopp* Imre, *Lederer* Sándor, *Ligeti* Miklós, *Lipthay* Kornél, *Lukács* Antal, *Márk* Lajos, *Poll* Hugó, *Révai* Ödön, *Révész* Imre, *Szalay* Imre, *Szitányi* Géza, *Szinyei-Merse* Pál, *Szmrecsányi* Miklós és *Zala* György választmányi tagok. A jegyzőkönyvet *Ambrozovics* Dezső társulati titkár vezette.

Az elnök az ülést megnyitván, bejelentette, hogy *Forster* Gyula báró, *Berzeviczy* Albert, *Bárczy* István és *Benkő* Kálmán igazgató kimentették az üléstől való távolmaradásukat, s a jegyzőkönyv hitelesítésére *Füredi* Rikhard és *Szalay* Imre választmányi tagokat kérte föl.

A választmány a bizottságok megalakítására fölszólíttatván, azokat titkos szavazás útján a következőleg választotta meg:

Művásárló-bizottság: *Andrássy* Gyula gróf, *Basch* Gyula, *Bálint* Zoltán, *Dudits* Andor, *Forster* Gyula báró, *Hadik-Barkóczy* Endre gróf, *Kammerer* Ernő, *Lederer* Sándor, *Márk* Lajos, *Révész* Imre, *Szmrecsányi* Miklós dr., *Zala* György.

Gazdasági-bizottság: *Benkő* Kálmán, *Benke* Gyula, *Hadik-Barkóczy* Endre gróf, *Kohner* Adolf dr., *Lipthay* Kornél, *Lukács* Antal, *Szüry* Dénes.

Jogügyi bizottság: *Bárczy* István, *Forster* Gyula báró, *Lipthay* Kornél, *Szitányi* Géza, *Wagner* Géza dr.

Az egyes szakbizottságok és bizottságok a megalakulásra fölszólíttatván, előadóikat és helyettes előadóikat a következőleg választották meg:

Festészeti szakbizottság: Előadó: *Fesztty* Árpád, helyettes előadó: *Bruck* Miksa.

Szobrászati szakbizottság: Előadó: *Zala* György, helyettes előadó: *Ligeti* Miklós.

Építészeti szakbizottság: Előadó: *Lechner* Ödön, helyettes előadó: *Bálint* Zoltán.

Művásárló-bizottság: Előadó: *Dudits* Andor, helyettes előadó: *Basch* Gyula.

Gazdasági bizottság: Előadó: *Benkő* Kálmán, helyettes előadó: *Kohner* Adolf dr.

Jogügyi bizottság: Előadó: *Wagner* Géza dr., helyettes előadó: *Bárczy* István.

A választmány az igazgató és a helyettes-igazgató megválasztására főlészólttatván, a szavazás eredménye az lett, hogy a Társulat igazgatójává 25 szavazattal egyhangulag *Benkő Kálmánt*, helyettes-igazgatójává pedig 17 szavazattal *Zala Györgyöt* választotta meg.

A Társulat ellenőrévé a választmány közfelkiáltással megint *Benke Gyulát* választotta meg.

Végül elhatározta a választmány, hogy amennyiben a család is beleegyezik, a Társulat néhai érdemes elnökének, *Andrássy Tivadar* grófnak arcképleplezési ünnepélyét és a néhai gróf festményeiből rendezendő kiállítás megnyitását még a tavaszi kiállítás tartama alatt megtartja, még pedig minél előbb.

Zala György indítványára a választmány egyhangulag kimondotta, hogy az alapszabályok módosításának az előkészítésére kiküldött bizottságba pótlólag még kiküldi *Árkay Kálmán* társulati tagot és *Bárczy Istvánt*, a választmány tagját.

Több tárgy nem lévén, az elnök az ülést föloszlatta.

Pályázati hirdetések az Orsz. Magyar Képzőművészeti Társulat 1907/8. évi Téli Kiállításán.

I.

Az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat közhírré teszi, hogy két, egyenkint 500 korona belértékű aranyérem, illetve az egyik nagy aranyérem ki nem adása esetében, két, egyenkint 200—200 korona belértékű kis aranyérem, az 1907/8. évi Téli Kiállítás folyamán fog odaítélni a következő föltételek mellett:

1. Ezen érmekre a művészek bármily fajú festészeti, szobrászati, építészeti vagy metszetszműveikkel pályázhatnak, amelyek az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat kiállításán még nem szerepeltek.

2. A pályázat szempontjából csakis az 1907/8. évi Téli Kiállításra szabályszerűen elfogadott s a megnyitástól a bezárásig kiállított művek vehetők figyelembe.

3. Minden a föntebbi föltételeknek megfelelő festészeti, szobrászati vagy metszetszmű a pályázatra küldöttnek tekintetik, kivéve, ha a beküldő a kiállítás megnyitásától számított két hét alatt, tehát 1907 november 29-ikéig írásban kijelenti, hogy a pályázatban részt venni nem kíván. Ez a kijelentés az illető művön „nem versenyez“ fölirattal fog föltüntettni.

4. A pályabíróóság tagjai a pályázatban részt nem vehetnek.

5. Az érmek kiadására, esetleg ki nem adására, vonatkozó javaslat fölöött, a Társulat rendes pályabíróósága, kiegészítve a vallás- és közoktatásügyi magyar királyi minisztérium művészeti ügyeinek

szakelőadóójával, határoz. A pályabíróóságot azok a magyar művészek választják, akik

a) a Társulat kiállításain megelőzőleg kitüntetésben részesültek, s akik

b) az 1907/8. évi Téli Kiállításon legalább egy művel részt vesznek.

Az ily módon megválasztott pályabíróóság azonban az aranyérmek kiadására csak abban az esetben tehet javaslatot, ha a pályabíróóság megválasztásánál a szavazásra jogosult művészek többsége leadta szavazatát.

A pályabíróóságba a Társulatnak a választmány által megelőzőleg elfogadott tagjai köréből hat művész és három műbarát (nem művész) rendes és három művész és két nem művész póttag választandó. A javaslat tételéhez legalább kétharmad szó-többség szükséges.

6. Az érmek a Téli Kiállítás megnyitásától számított négy hét alatt ítélni oda és adatnak ki.

7. Az éremmel kitüntetett mű a szerző tulajdona marad.

8. Amennyiben az egyik 500 korona belértékű nagy állami éremmel való kitüntetésre föltétlenül érdemes művet az illető kiállításon a pályabíróóság nem talál, e nagy érem helyett két, egyenként 200 korona belértékű állami aranyérem lesz a viszonylag legjelesebb két mű szerzőjének a kitüntetésére kiadható; e két kis érem adományozását is a pályabíróóságnak javaslatára a vallás- és közoktatásügyi miniszter dönti el. A másik állami nagy aranyérem helyett kis érmek adományozása nem javasolható.

9. A pályabíróóságnak jogában áll az érmek bármelyikének ki nem adását javaslatba hozni; az e javaslat jóváhagyása következtében ki nem adott érem a jövő évben pályázatra többé nem lesz bocsátható.

Kelt Budapesten, az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat igazgatóságának 1907 május 2-ikán tartott üléséből.

II.

Az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat néhai *Ipolyi Arnold* nagyváradi püspök és a Társulat nagyérdemű volt elnöke végrendeleti alapítványának esedékessé vált kamataiból 2000 koronás *Ipolyi Arnold-díjra* pályázatot hirdet, az alapító által megszabott következő föltételek mellett:

1. E díjra csak magyar állampolgár művész pályázhat.

2. Minden, az 1907/1908. évi Téli Tárlatra szabályszerűleg elfogadott s a megnyitástól a bezárásig kiállított egyházi szent, vagy nemzeti történelmi kész olajkép, valamint hasonló tárgy kész szobormű a pályázatra küldöttnek tekintetik, kivéve ha a mű szerzője *mindjárt a beküldéskor írásban kijelenti*, hogy a pályázaton részt venni nem kíván.

3. Az alapító rendelkezése szerint „a díjban csak oly művész részesíthető, kinek műve az egyházi

szent és hazafiui magyar történeti művészet igényeinek valóban megfelel; kizártak ezért oly művek, melyek a vallást, a jó erkölcsöt vagy tisztességet sérthetik botránkozató **nuditásaik**, illetlenségeik, vagy a szent egyházi művészetnek és a hazafiui nemzeti eszmének meg nem felelő formájuk vagy tartalmuk által. Ellenben pályázhatnak a magyar nemzeti ősmondákból, hagyományból, a hitrege- és népmesevilágból merített művek is“.

4. A pályaművek fölött az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat választmánya által e célra titkos szavazás útján megválasztott héttagu pályabírótság ítélt. E pályabírótság öt művész és két műértő társulati tagból alakítandó. Érvényes határozat hozatalához legalább öt tagnak az együttes jelenléte szükséges.

5. A pályabírótság ülése a Téli Kiállítás megnyitásától számított négy hét alatt tartandó meg.

6. Ha a pályabírótság a Téli Tárlaton kiállított művek között e díjra föltétlenül érdemes művet nem talál, a díj ki nem adatik, hanem az alapítvány tőkénének gyarapítására fordítatik.

7. A díjazott mű a szerző tulajdona marad.

8. A díj elnyeréséről szóló okmány a pályázat eldöntését követő választmányi ülésen, az arra meghívandó pályanyertes művésznak a pályabírótság jelentése alapján közvetlenül adatik át, illetőleg amennyiben meg nem jelenhetnék, neki e választmányi ülés után küldetik meg; a díj összege pedig az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat közzegei által kézbesítetik, illetve küldetik meg neki.

Kelt Budapesten, az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat igazgatóságának 1907 május 2-ikán tartott üléséből.

III.

Az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat pályázatot hirdet a néhai *Ráth György* úr ő méltósága által néhai *Ráth Károly* örökösei részéről a magyar képzőművészet föllendítésére tett alapítványból 1907. évre esedékes 600, valamint a *Ráth Györgyné* ő méltósága által hasonló célra adományozott 600, összesen tehát 1200 koronából álló díjra. A föltételek a következők:

1. A díjra csak magyar honpolgár-, és művészetükben már megállapodott, kész művészek pályázhatnak, még pedig ezúttal csakis szoborművekkel.

2. A pályázat szempontjából csakis az 1907/8. évi Téli Kiállításra szabályszerűen elfogadott és a megnyitástól a bezárásig kiállított művek vehetők figyelembe.

3. A díj csak föltétlen műbecsü szoborművet kiállító művésznak adatik ki, és ugyanannak a művésznak három egymásután következő évben egyszernél többször oda nem ítéltető.

4. A díjazott mű a szerző tulajdona marad.

5. A díjat az alapítólevél értelmében a Társulat választmánya által titkos választás útján alakítandó kilenctagu pályabírótság ítéli oda. — Érvényes ha-

tározathozatalhoz 7 pályabíróági tag jelenléte és köztük a nem-művészek többsége kívántatik.

6. A díj az 1907/8. évi Téli Kiállítás megnyitásától számított négy hét alatt adatik ki.

7. Az 1907/8. évi Téli Kiállításon lévő és magyar művészekről való valamennyi szobormű a pályázatra küldöttnek tekintetik, kivéve ha a beküldő a kiállítás megnyitásától számított két hét alatt, tehát 1907. évi november 29-ikéig egész határozottsággal kijelenti, hogy a pályázatban részt venni nem kíván.

Kelt Budapesten, az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat igazgatóságának 1907 május 2-ikán tartott üléséből.

IV.

Az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat pályázatot hirdet a méltóságos Eszterházy Miklós Mór gróf úr által alapított 600 koronából álló Eszterházy-díjra vízfestmények számára.

A föltételek a következők:

1. A díjra csakis hazai művészek pályázhatnak az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat 1907/1908. évi Téli Kiállítására szabályszerűen elfogadott s a megnyitástól a bezárásig kiállított vízfestményeikkel.

2. A pályadíj csak abszolút műbecsü bíró festménynek adatik ki.

3. A pályázó festmény lehet hazai tárgy életkép — különös tekintettel a hazai népviseletre, — hazai tájkép, vagy ilyenek hiányában arckép vagy csendélet.

4. A díjazott mű a szerző tulajdona marad.

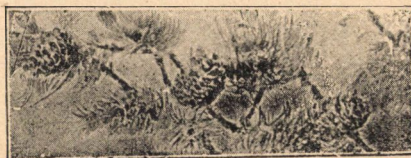
5. A díjazás fölött a Társulat választmánya által titkos szavazás útján megválasztandó hét tagból álló pályabírótság lesz hivatva dönteni. Érvényes határozathozatalra legalább öt tagnak együttes jelenléte szükséges.

6. Ha a pályabírótság nem találna a pályadíjjal kitüntethető művet vagy műsorozatot, a következő évben a pályadíj az újjal együtt — mint külön díj — lesz kiadandó.

7. Az 1907/1908. évi Téli Kiállításon levő valamennyi hazai vízfestmény, mely az első pont alatti föltételeknek megfelel, pályázónak tekintetik, kivéve, ha a beküldő a kiállítás megnyitásától számított két hét alatt, tehát 1907. évi november 29-ikéig írásban kijelenti, hogy a pályázatban részt venni nem kíván.

8. A pályadíj a kiállítás megnyitásától számított négy hét alatt ítéltendő oda.

Kelt Budapesten, az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat igazgatóságának 1907 május 2-ikán tartott üléséből.

Az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat tagjai javára 1907 május hó 2-án megtartott sorsolás eredménye.

Sor-szám	Nyerő-szám	A nyerő tag neve	A nyere-mény értéke	Sor-szám	Nyerő-szám	A nyerő tag neve	A nyere-mény értéke
			Korona				Korona
1	15985	Rédey Miklós*	3000	61	10681	Kardos Ignác*	300
2	12337	Lakner Ferenc dr.*	1500	62	20805	Bikich József	300
3	1203	Károlyi István gr.	1500	63	8078	Gassenheimer Károly*	300
4	8707	Gruber József	1000	64	16560	Sárkány Ernő illencfalvi	300
5	12771	Linzer Béla	1000	65	20431	Zichy Ágost gr.*	300
6	13350	Márk Márkus*	1000	66	4061	Bánffy Ferenc br.*	300
7	16730	Schlichter Mór	900	67	18425	Szily Berta*	300
8	10301	Jankovich Bésán Elemérné*	900	68	14620	Orosdi Fülöp br.	300
9	11164	Kiss Aladár*	900	69	4000	Baumgarten Lajos	300
10	14651	Ottlik Iván*	900	70	18514	Szohner Lajos dr.	300
11	10236	Ivanovits Iván dr. képv.	800	71	18161	Szenes Ede	300
12	14485	Nyáry József	800	72	5845	Degré Andor*	300
13	1131	Hornig Károly br.	800	73	9730	Hoffmann Kornél dr.	200
14	10243	Ivány Gyula*	800	74	13119	Lusztig Ede	200
15	9934	Dr. Horváth Mihályné	800	75	14120	Nagy Gyula dr.	200
16	19137	Törley József	600	76	17446	Stadler Károly*	200
17	17753	Stráda Béláné*	600	77	19000	Tolnay Lajos*	200
18	8306	Ghiczy Béla*	600	78	247	Mosonmegye törvényhatósága*	200
19	17564	Steiner Miklós	600	79	11865	Kováts Károly	200
20	13383	Marton Alajos	600	80	227	Magy. orsz. közp. takarékpénztár	200
21	19737	Vértesy Gyula dr.*	600	81	9860	Hornbostel Brunóné	200
22	18562	Szóts Pál*	600	82	14354	Neszveda Ágostonné	200
23	786	Besztercebánya város közönsége	500	83	16355	Röck István	200
24	5245	Budapest várbeli kaszinó-egylet*	500	84	15747	Ranschburg Pál dr.*	200
25	19088	Tóth István dr. orvos	500	85	22101	Panuska László	200
26	8499	Gomperz Zsigmondné.	500	86	18722	Tarnóczy Gusztáv†	200
27	6548	Emmer Kornél dr.	500	87	21550	Juhász Béla dr.	200
28	16503	Ság Manó dr.	500	88	19292	Udvarhelyi Károly dr.	200
29	6908	Özv. Farkas Gézáné Kolozsvár*	500	89	4838	Br. Bohus Zsigmondné*	200
30	99	Budapest szfv. közönsége	500	90	1370	Lechner Ödön	200
31	10728	Katona Béla*	500	91	16217	Rosenfeld Aladár	200
32	16611	Sátory Mór	500	92	7593	Aradi m. kir. állami főreáliskola	200
33	7168	Festl Lehel ezredes	400	93	14158	Nagy Jenő titk.	200
34	3292	Rozvágyi Antóny István.	400	94	22858	Willheim Jenő	200
35	8917	Gyuracsak Alajos	400	95	901	Cegléd város közönsége.	200
36	22489	Stejskál József máv főfelügy.	400	96	9884	Horváth Dezső.	200
37	2888	Thein Miksa*	400	97	6938	Farnady József.	200
38	53	Apponyi Sándor gr.	400	98	17635	Stepán Géza.	200
39	17197	Simon Jakab	400	99	3563	Bajzáth Lajos	200
40	6967	Fáber Lipót*	400	100	8506	Gond Ignác főtiszt.	200
41	14041	Müller Antal*	400	101	6	Szmrecsányi Miklós dr.	200
42	13511	Mazurek Pál*	400	102	9694	Hoepfner Hermann*	200
43	9444	Herzel Manó dr.	400	103	15028	Pásztor József tanár*.	200
44	3733	Banovits Kajetán m. tan.	400	104	12530	Lechner Jenő	200
45	3960	Bauer Mihály tanár.	400	105	3943	Batthyány Lajos gr.	200
46	19069	Tóth András	400	106	16144	Ritinger Imre dr.	200
47	16748	Schmidl Zsigmond	400	107	14535	Ofner Oszkár dr.	200
48	1542	Orczy Elek br.	300	108	12452	Lángh Gyula ügyvéd	200
49	241	Montenuévo Alfréd herceg.	300	109	18516	Szokolý Gyuláné*	200
50	14357	Neuhausz Alfréd dr.*	300	110	15998	Rémi Róbert*	200
51	9600	Héder Sándor	300	111	5707	Damjanich János özvegye	200
52	6027	Devecsis Del Vecchio Ferenc	300	112	2912	Udvarý Géza*	200
53	12338	Lakner Károly	300	113	17040	Schwöhner József.	200
54	19197	Tőtössy Béla műegyetemi tanár	300	114	11097	Khuen Héderváry Károly gr.	200
55	10074	Hutter József †.	300	115	13152	Madarassy Gábor*	200
56	2435	Horti Pál	300	116	6183	Dobieszky Sándor	200
57	19602	Várady László dr.	300	117	15914	Reinisch Henrik	200
58	22816	Wahl Vilmos	300	118	11533	Kolozsvári ev. ref. kollegium	200
59	17462	Stassik Ferenc dr.	300	119	933	Dessewffy Aurél gr.	200
60	4566	Haraszi Bernolák József dr. (vezér-törzsorvos)	300	120	3558	Bajor Ármin dr.	200
				121	16484	Özv. Sarlai Jánosné*	200

A Társulatnak a fönnebbi lajstromban felsorolt nyerőtagjai nyere-ményértékeik erejéig az 1907/8. évi Téli Kiállításon kiállított magyar művek közül egyet szabadon választhatnak. De 1908 január 15-ike után nyere-ményértékeik érvényesítésére való jogukat föltétlenül elvesztik.

A *-gal jelöltek már választottak.

Pályázati hirdetés.

Az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat a néhai özvegy Nemes Nándorné grófné született Ransonnet Eliza bárónő által nagylelkűen tett 20.000 koronás alapítványnak 1907. és 1908. évre esedékes kamataiból ezenel pályázatot hirdet az évi 900 koronás, „özvegy Nemes Nándorné grófné Ransonnet Eliza bárónő művészi ösztöndíja“-ra a következő feltételek mellett:

1. A pályázatban részt vehet minden huszonegy évnél nem fiatalabb, harminc évnél nem idősebb oly magyar honosságu festő vagy szobrász, aki kész műnek vagy tanulmányoknak bemutatásával igazolja, hogy művészi hivatottsággal bír, magát a művészi pályára szentelte és saját vagyoni forrásából továbbképzését nehezen vagy éppen nem tudná elérni.

2. Az ösztöndíj, amely előzetes félévi részletekben adandó ki, két évre szól, amely idő legfeljebb egy évvel hosszabbítható meg.

3. Aki az ösztöndíjra pályázni kíván, köteles 1907. évi szeptember hó 17-ikéig az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat igazgatóságának bemutatni:

a) valamely kész művet és tanulmányokat;
b) magyar honosságát és életkorát igazoló bizonyítványokat;

c) vagyoni viszonyaira vonatkozó adatokat.

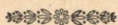
4. Az ösztöndíj harmadik, valamint — ha az élvezeti idő meghosszabbítása kéretik — az ötödik félévi részlete csak olyannak utalványozható ki, aki újabb kész műnek és tanulmányoknak bemutatásával igazolja, hogy az ösztöndíj élvezetének ideje alatt művészetében teljesen kielégítő haladást tett.

5. Az ösztöndíj adományozására az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat igazgatóságának művésztagejai abban az esetben vannak jogosítva, ha legalább hárman ugyanazt találják legméltóbbnak, ellenkező esetben a Társulat összigazgatósága általános szótöbbséggel dönt az adományozás kérdésében. Azon esetben, amidőn az igazgatóságban első szavazáskor általános szótöbbség el nem éretik, az adományozás joga a Társulat választmányára háramlik, amely viszonylagos szótöbbséggel dönt.

6. Az ösztöndíjra szóló jogosultság az alapítólevél értelmében el is veszthető. Hogy mily esetekben, az a nyertessel minden alkalommal külön levélben fog közölni.

7. Az ösztöndíj legkésőbb 1907 szeptember hó 30-ikáig eldöntendő.

Kelt, Budapestn az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat igazgatóságának 1907 május 2-ikán tartott üléséből.

Társulati hírek.

— **A Meunier-Poll-kiállítás.** Társulatunk ez év március hó 19-ikétől április hó 14-ikéig Meunier, a két év előtt elhunyt világhírű belga szobrász-művész alkotásaiból és Poll Hugó ma-

gyar festőművész festményeiből és rajzaiból, kettős kollektív kiállítást rendezett. A kiállítást 27 nap alatt 14.679-en nézték meg. Ami az eladásokat illeti, Meunier műveiből magánosok vettek 14 darab bronzot és 1 olajfestményt 23.900 korona értékben; Poll Hugó műveiből pedig az állam vett egy művet 1200 koronáért, magánosok pedig 77 művet 19.195 koronáért, összesen tehát elkelt 78 műve 20.395 korona értékben.

— **A Tavasz kiállításon,** mely április 27-ikétől május 26-ig volt nyitva, a látogatók száma 14.208 volt. Elkelt összesen 62 műtárgy 25.970 korona értékben. Ebből magánosok vettek 25 művet 8490 koronáért, nyertagok pedig 37 művet 17.480 koronáért. A Társulati-díjat az illetékes pályabíróság *Mihalik* Dániel festőművésznek ítélte oda „Heretáblák“ című festményéért; a Harkányi Frigyes báró féle díjat pedig az első ízben kiállítók közül *Rigele* János, fiatal szobrász-művész nyerte el „A tékozló fiu hazatérése“ című szoborművével.

— **Az 1907/8. évi Téli kiállítás** beküldési határideje október hó 25-ikén este 6 órakor jár le, amikor a kiállításra szánt összes műveknek be kell érkezniök a Műcsarnokba.

— **A Munkácsy-szobor pályázat** beküldési határideje 1907 szeptember 10-én, déli 12 órakor jár le, amikor a pályázatra szánt műveknek mind be kell érkezniök a Városligeti Műcsarnokba.

— **Juryválasztás a Műcsarnokban.** 1907/8. évi Téli és az 1908. évi Tavasz kiállítás fölveteli juryjének a megválasztására jogosult művészek által leadott szavazatokat, *Hauszmann* Alajos társulati alelnök elnöklése mellett, május hó 28-ikán olvasta össze egy erre a célra a választmány által kiküldött bizottság, amelynek tagjai közül az összeolvasásnál az alelnökön kívül *Bruck* Miksa, *Füredi* Richard és *Révai* Ödön voltak jelen. Béerkezett összesen 82 szavazat, amelyből 13-at megsemmisítettek, mert szavazásra nem jogosult művészekről érkeztek be. A megmaradt 69 szavazatból 51 a festészeti, 11 a szobrászati és 7 a műépítészeti jury megválasztására adatott le. A jury tagjai lettek: *Festők:* *Benczúr* Gyula (47), *Szinyei Merse* Pál (46), *Knopp* Imre (43), *Poll* Hugó (42), *Révész* Imre (41), *Edivi Illés* Aladár (39), *Hegedüs* László (39), *Jendrassik* Jenő (39), *Kézdi-Kovács* László (29) és *Kacziány* Ödön (29). *Szobrászok:* *Zala* György (11), *Füredi* Rihárd (10), *Radnai* Béla (9) és *Ligeti* Miklós (8). *Építésszek:* *Lechner* Ödön (7), *Korb* Flóris (7), *Jámbor* Lajos (7) és *Kann* Gyula (7).

Szerkeszti **AMBROZOVICS DEZSŐ** titkár.

Kiadóhivatal:

Singer és Wolfner, Budapest, VI., Andrassy-út 10.

